

Zbornik sudske prakse

Predmet C-220/13 P

**Kalliopi Nikolaou
protiv
Revizorskog suda Europske unije**

„Žalba – Izvanugovorna odgovornost – Propusti Revizorskog suda – Zahtjev za naknadu štete – Načelo pretpostavke nedužnosti – Načelo lojalne suradnje – Nadležnost – Vođenje preliminarne istrage“

Sažetak – Presuda Suda (prvo vijeće) od 10. srpnja 2014.

1. *Revizorski sud – Obveze članova – Povreda – Presuda nacionalnog suda kojom se osoba o kojoj je riječ oslobađa svih optužbi – Obveza Revizorskog suda da donese i objavi odluku o oslobađanju – Nepostojanje – Pravna kvalifikacija činjenica od strane nacionalnog suda koja ne obvezuje instituciju*

(čl. 247. st. 7. UEZ-a)

2. *Tužba za naknadu štete – Autonomni karakter – Zahtjev koji se odnosi na činjenice koje je nacionalni sud već ocijenio – Pravna kvalifikacija tih činjenica ne obvezuje suca Unije – Povreda načela lojalne suradnje u odnosu na nacionalne sudove – Nepostojanje*

(čl. 10., 235. i 288. UEZ-a)

3. *Revizorski sud – Obveze članova – Povreda – Prosljeđivanje Europskom uredu za borbu protiv prijevara (OLAF) informacija prikupljenih u okviru istrage – Obveza obavješćivanja osobe obuhvaćene istragom – Opseg*

(Odluka Revizorskog suda 99/50, čl. 4. st. 1.)

1. Budući da je, s jedne strane, u isključivoj nadležnosti nacionalnih pravosudnih tijela da ispituju optužbe protiv bivšeg člana Revizorskog suda s kaznenog aspekta, a, s druge strane, u nadležnosti Suda da ih ispita s disciplinarnog aspekta u skladu s člankom 247. stavkom 7. UEZ-a, Revizorski sud u okviru institucionalne strukture Unije nije ovlašten donijeti formalnu odluku o oslobađanju osobe o kojoj je riječ svih optužbi stavljenih joj na teret, niti s disciplinskog niti s kaznenog aspekta, a niti objaviti u tisku priopćenje o njezinom oslobađanju. Usto, s obzirom na to da Revizorski sud, kao tijelo koje pokreće postupak pred Sudom na temelju članka 247. stavka 7. UEZ-a, nije vezan pravnom kvalifikacijom činjeničnog stanja izvršenom u nacionalnom kaznenom postupku, on ne može biti dužan, nakon donošenja oslobađajuće presude u nekoj državi članici, donijeti akte niti izvršiti radnje koje navodi žaliteljica.

(t. 39., 40.)

2. Tužba za naknadu štete na temelju izvanugovorne odgovornosti Zajednice za postupanja ili propuste njezinih institucija, na temelju članaka 235. i 288 UEZ-a, predviđena je kao neovisno pravno sredstvo u odnosu na druge putove pravne zaštite, s obzirom na njezinu posebnu ulogu u okviru sustava pravnih sredstava te s obzirom na to da je njezino korištenje, zbog njezine specifične svrhe, uvjetovano ispunjenjem određenih pretpostavki.

Slijedom toga, iako sud Zajednice može uzeti u obzir utvrđenja iz nacionalnog kaznenog postupka za djelo istog činjeničnog opisa kao ono koje je predmet postupka utemeljenog na članku 235. UEZ-a, taj sud ipak nije vezan pravnom kvalifikacijom tih činjenica za koju se odlučio kazneni sud, već je ovlašten, u okviru svojih diskrecijskih ovlasti, samostalno ih analizirati kako bi provjerio jesu li ispunjene pretpostavke izvanugovorne odgovornosti Zajednice. Slijedom navedenoga, sudu Zajednice ne može se prigovoriti da je povrijedio načelo lojalne suradnje iz članka 10. UEZ-a time što je određene činjenične elemente ocijenio drukčije u odnosu na utvrđenja nacionalnog suda.

(t. 54.-56.)

3. Bez preciziranja vrste istrage o kojoj je riječ, spomenuti članak 4. stavak 1. prva rečenica Odluke Revizorskog suda 99/50 o uvjetima i modalitetima unutarnjih istraga u području borbe protiv prijevara, korupcije i svih ostalih nezakonitih aktivnosti štetnih za financijske interese Zajednica samo predviđa da u slučaju moguće umiješanosti određenog člana, dužnosnika ili službenika spomenutog suda, osoba o kojoj je riječ mora o tome biti obaviještena „brzo“, pod uvjetom da to ne ugrožava istragu. Slijedom toga, s jedne strane, tom se odredbom ne predviđa obveza obavještavanja bez odgađanja – odmah po otvaranju istrage – a, s druge strane, njome se ta obveza i ublažava, davanjem prednosti potrebi zaštite učinkovitosti istrage.

(t. 87., 88.)